

Ředitelství Národního divadla moravskoslezského v Ostravě
s hlubokým zármutkem oznamuje,
že dne 5. 3. 2012 zemřel ve věku 84 let pan

Vladimír Šrámek

scénograf Státního divadla v Ostravě (1950–1960)

šéf výpravy SDO (1960–1990)

Vladimír Šrámek se narodil 23. 8. 1927 v Praze. Studoval obor divadelní výtvarnictví (scénografii) na AMU v Praze, který úspěšně absolvoval u prof. Františka Trösterera. Už během studií na AMU spolupracoval se Státním divadlem v Ostravě (nyní Národní divadlo moravskoslezské) na výtvarném řešení několika scén. Mezi jeho první práce patří Rachlíkův Žižka (Hodina předjitřní) ve spolupráci s režisérem Antonínem Kuršem z roku 1949 nebo Jánošík (1950) v režii Luboše Pistoria. V roce 1950 po ukončení studií na pražské AMU odešel se skupinou Disk do ostravského divadla do stálého angažmá. Ve svých třiatřiceti letech po odchodu scénografa Jana Obšila se stal šéfem výpravy Státního divadla v Ostravě. V ostravském divadle spolupracoval především s režiséry Radimem Kovalem, Miloslavem Nekvasilem a Vladislavem Hamšíkem a vytvořil zde přes dvě stě scén v činohře, opeře, operetě i baletu. Podílel se autorsky na dokumentární publikaci o ostravské inscenaci Richarda III., kterou vydal Divadelní ústav v Praze. Spolupracoval s Československou televizí Ostrava (např. inscenace Falkenštejn z roku 1968). Zúčastnil se celé řady výstav doma i v zahraničí, členské výstavy SČVU v Ostravě, výměnné výstavy SČVU v Katovicích, několika přehlídek československých jevištních výtvarníků (Brno, Praha, Ostrava a Olomouc 1960–61, Lipsko 1962), dvou shakespearovských výstav v roce 1964 aj. Koncem roku 1968 realizoval scénickou výpravu k Mozartově Figarově svatbě; s touto inscenací opera ostravského divadla hostovala v Itálii. V Ostravě působil jako scénograf celých čtyřicet let a získal řadu vyznamenání a ocenění. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří scénografie z období spolupráce s režisérem Radimem Kovalem, například inscenace Optimistická tragédie (1960), Richard III. (1962), Medea (1965), Višňový sad (1969), Smutek sluší Elektře (1976), ale také scénografie ve spolupráci s jinými režiséry: Námluvy Pelopovy (1961), scény k operám Zkrocení zlé ženy (1959), Rusalka (1965), Příhody lišky Bystroušky (1967), Figarova svatba (1968), Rienzi (1982), Ifigenie na Tauridě (1987), Zlato Rýna (1989) a další. Jeho poslední scénografií v Ostravě byla Kálmánova Čardášová princezna (premiéra 14. 11. 1998, obnovená premiéra 13. 3. 2004).

Vladimír Šrámek patřil k nejvýznamnějším scénografům ostravské jevištní tvorby. Vytvořil stovky scén k divadelním inscenacím všech dramatických žánrů. Přinesl s sebou do Ostravy scénografii na profesionální úrovni. Ve své tvorbě navázal na svého učitele Františka Trösterera a jeho umění rozvinul dále ve svém vlastním originálním projevu.

Byl člověkem nesmírně skromným a pracovitým, jeho píle a touha proniknout divadlu „pod povrch“ prostřednictvím výtvarného počínu neznala mezí. S divadlem se natolik sžil, že se mu stalo životním posláním a jeho úctyhodná práce zůstane navždy spjata s Ostravou a našim divadlem. Zcela po právu jeho jméno vstoupilo mezi prvními v lednu 2011 do Síně slávy NDM.

Jeho scénografickou tvorbu pak Národní divadlo moravskoslezské ve spolupráci s Ostravským muzeem připomene velkou výstavou Vladimír Šrámek a scénografie Státního divadla Ostrava (1960–1990), kterou otevřeme 25. 9. 2012 v Ostravském muzeu.

Jiří Nekvasil

Ředitel Národního divadla moravskoslezského

Vladimír Šrámek

(23. 8. 1927 – 5. 3. 2012)

Scénograf Státního divadla v Ostravě (1950–1960)

Šéf výpravy SDO (1960–1990)

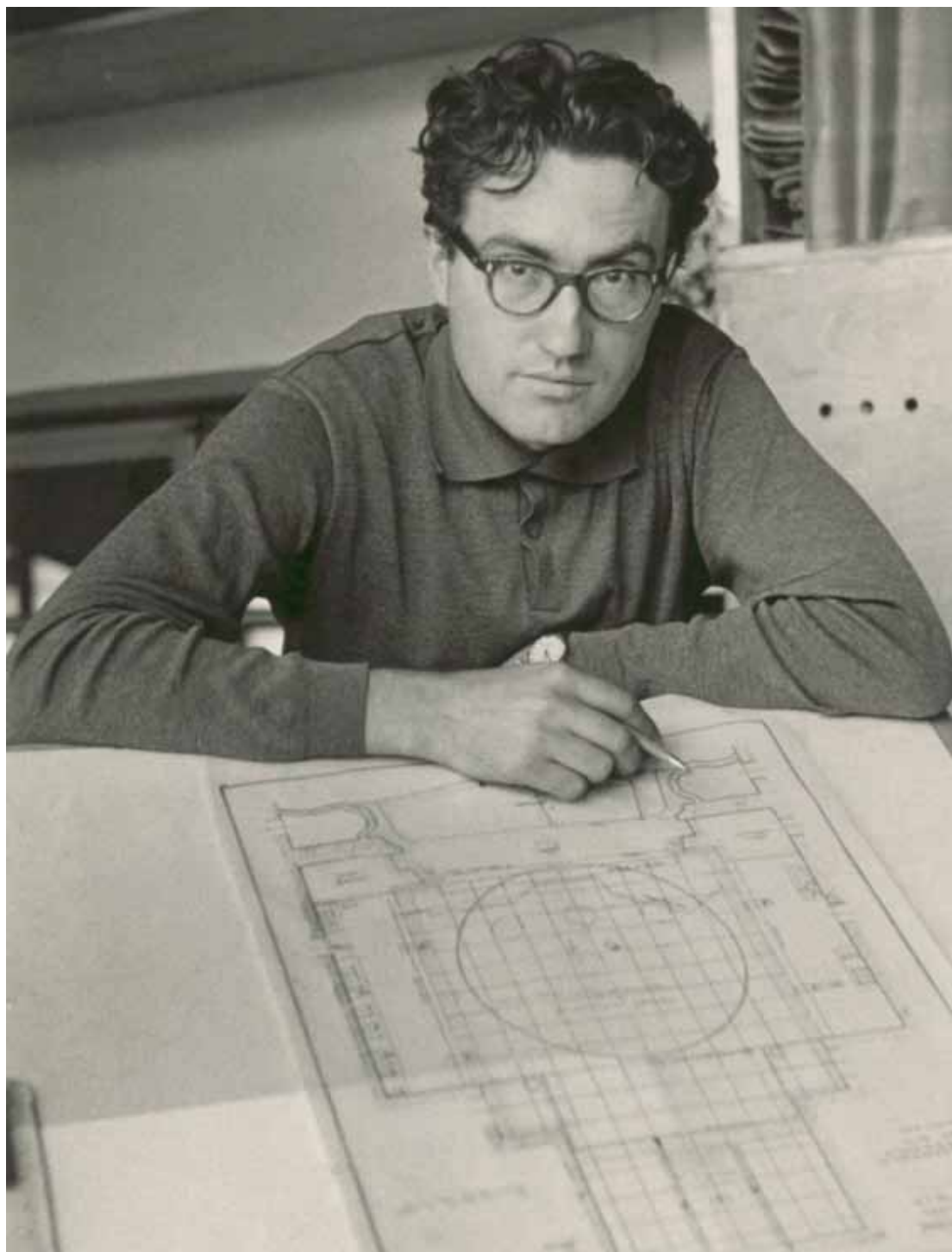

Foto: František Krasl